

vera evadit longior, sicut concava brevior; aliunde autem non potest fieri ut aer illico impleat vacuola omnia, quae intra baculum inducuntur. Itaque sensus Authoris est nullam rem flexibilem posse incurvari, quin stant in sinu illius vacuola, pro quibus implendis aer gravitate sua incumbens movere illam elasticæ statimque deflectitur. Hujus verò opinionis quanta ac quàm multiplex sit absurditas non aperirem, nisi postularer æquitas ostendere quàm parum idoneus fuerit *recentioribus*, ut vulgò dicitur, opinionibus arguendis, qui *recentissimam* ipse induxit tot fecerat scdamque absurdis fictionibus.

XVI.
Falsum
est induci
vacuola
per incur-
vationem.

PROBATUR *primò*. Per incurvationem rerum flexibilium potius excluderentur vacuola, si quæ in illis essent, quàm inducerentur: ergo &c. Probatur antecedens. Per incurvationem rerum flexibilium pori illarum sunt patenciores; & hæc propositio est certa: quia si quis est hiatus inter partes, quæ incurvantur, quantò minuitur versus superficiem concavam, tantò dilaturatur versù convexam, ut satis patet: ergo per incurvationem illarum potius excluderentur vacuola, si quæ in iis essent, quàm inducerentur. Et hæc consequentia tam evidens est, quàm facilius subingredi aërem per foramen, quod est apertius, ad eum modum quo cuneus facilius invadit lignum, cuius fissio est apertior. Deinde verò non aliunde inducit iste Author vacuola hujusmodi intra res flexibiles incurvatas, nisi ex falso existimata ruptione, ob quam aliqua particula sciungantur ab aliis; licet enim aliquantula ruprio fortè fiat in tensionibus validis, ac certe probabile est nullam fieri, quando tensio, seu incurvatio levis est: qualem cogita mollem cutis pressionem, quia nullus ex hac molli cutis pressione dolor percipitur, quod est signum evidens nullam contingere ruptionem; sed esto nullam rerum flexibilium incurvationem perfici sine aliqua ruptione, quid inde? Certè hæc ruprio, si quæ est, à superficie convexa incipit, nec ulla potest vi incurvationis fieri rima interior, quæ non respondeat exteriori, per quam aditus parebit aëri; quomodò ergo inducerentur conficta illa vacuola? Ac tandem ipse aer patitur pressionem & habet motum elasticum; quis autem sanæ mentis Philosophus dicat per eam pressionem, quæ incurvatio quædam est, vacuola induci intra molem compressi aëris & non potius excludi, si quæ ingrant? Quis sibi fingat aërem rumpi, dum premitur? Quis cogitet resilienciam aëris pressu oriri à gravitate aëris undequeque prementis, hujus enim pressio illius resilienciam potius impediret. Ergo &c.

XVII.
Item illa

PROBATUR *secundo*. Gravitatis illa aëris, quam excogitavit Græ-
gaus